

چکیده

امروزه کاربرد مباحث مدیریت مالی جایگاه ویژه ای را در ارتقای کارایی سازمان ها به خود اختصاص داده است. لذا اتخاذ تصمیمات نقدینگی و سرمایه در گردش به عنوان وظایف اصلی مدیران مالی، جایگاه خاصی را در ارتقای سازمان دارا می باشد. در اکثر شرکت ها هدف اصلی از اقدامات حسابداری مدیریت، کنترل بخش های حیاتی و کنترل عملکرد شرکت و همچنین امید به پیشرفت عملکرد شرکت ها می باشد. یکی از بخش های اصلی که نیاز به کنترل و مدیریت صحیح دارد، بخش دارایی ها و بدهی های جاری می باشد. در این راستا، مدیریت سرمایه در گردش به عنوان بخشی از حیطه مباحث مدیریت مالی دارای اهمیت ویژه ای است. هدف از انجام این تحقیق تأثیر سطح نقدینگی بنگاه های اقتصادی بر رابطه بین سرمایه در گردش با سودآوری می باشد. قلمرو مکانی تحقیق شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران و قلمرو زمانی آن دوره شش ساله بین سال های ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۴ می باشد. هم چنین برای تجزیه و تحلیل و آزمون فرضیه های تحقیق از روش رگرسیون چند متغیره استفاده شده است. با توجه به نتایج بدست آمده رابطه بین جریان نقدی سود و پایداری سود رابطه مثبت و معنادار می باشد. مقدار آماره دوربین- واتسون، برابر ۱.۷۳ است که مقدار این آماره مناسب است و نشان دهنده رفع خودهمبستگی بین اجزای اخلاص مدل اولیه می باشد. مقدار ضریب تعیین تعدیل شده مدل، حاکی از آن است که متغیرهای برآوردی مدل، از توان توضیح دهندگی (۸۹ درصد)، برای توضیح متغیر وابسته برخوردارند. با توجه به نتایج بدست آمده بین سرمایه در گردش و سودآوری رابطه مثبت و معنا داری وجود دارد.

کلمات کلیدی: نقدینگی، سرمایه در گردش، سودآوری